Λόγος στην Μεταμόρφωση του Σωτήρος (Αγ. Λουκάς Κριμαίας)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 4 Αυγούστου, 2012

Ἡ μεγάλη γιορτὴ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου μᾶς δίνει τὴν ἀφορμὴ νὰ θυμηθοῦμε τὰ λόγια του Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ: «Οὐ πιστεύεις ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί ἐστι; Τὰ ρήματα ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, ἀπ’ ἐμαυτοῦ οὐ λαλῶ, ὁ δὲ πατὴρ ὁ ἐν ἐμοὶ μένων αὐτὸς ποιεῖ τὰ ἔργα. Πιστεύετέ μοι ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί. εἰ δὲ μή, διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ πιστεύετέ μοι» (Ἰωάν. 14, 10-11).

Μεγάλα καὶ ἀμέτρητα ἦταν τὰ θαύματα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ: μὲ ἕνα μόνο λόγο του ἀνέστησε τὴν κόρη τοῦ Ἰαείρου, τοῦ ἀρχισυναγώγου, τὸν γιὸ τῆς χήρας τῆς Ναΐν, ἀκόμα καὶ τὸν Λάζαρο, ὁ ὁποῖος ἦταν στὸν τάφο τέσσερεις ὁλόκληρες ἡμέρες. Μὲ ἕνα λόγο του μόνο ἐπιτίμησε τοὺς ἀνέμους καὶ τὰ κύματα τῆς λίμνης Γεννησαρὲτ καὶ ἔγινε ἀπόλυτη γαλήνη. Μὲ πέντε ψωμιὰ καὶ δύο ψάρια χόρτασε πέντε χιλιάδες ἀνθρώπους, χωρὶς γυναῖκες καὶ παιδιά, καὶ μὲ τέσσερα ψωμιὰ τέσσερεις χιλιάδες.

Ἂς θυμηθοῦμε πὼς κάθε μέρα θεράπευε τοὺς ἀσθενεῖς, γιατρεύοντας κάθε εἴδους ἀσθένεια, ἔδιωχνε τὰ πονηρὰ πνεύματα ἀπὸ τοὺς δαιμονιζομένους. Πώς ξαναέδινε τὴν ὅραση στοὺς τυφλοὺς καὶ τὴν ἀκοὴ στοὺς κουφοὺς μὲ ἕνα μόνο ἄγγιγμά του. Δὲν φτάνουν αὐτά;

Ὅλα αὐτὰ ὅμως δὲν ἦταν ἀρκετὰ γιὰ τοὺς ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι τὸν ζήλευαν, γιὰ τοὺς ἀνθρώπους γιὰ τοὺς ὁποίους ὁ μέγας προφήτης Ἡσαΐας εἶπε: «Ἀκοὴ ἀκούσετε καὶ οὐ συνῆτε, καὶ βλέποντες βλέψετε καὶ οὐ μὴ ἴδητε. ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ τοῖς ὠσὶ βαρέως ἤκουσαν, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυσαν, μήποτε ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ τοῖς ὠσὶν ἀκούσωσι καὶ τὴ καρδία συνῶσι καὶ ἐπιστρέψωσι, καὶ ἰάσομαι αὐτοὺς» (Ματθ. 13, 14-15).

Σὲ ὅλα αὐτά, τὰ ὁποία ὅμως δὲν ἦταν ἀρκετὰ γιὰ τοὺς βαρήκοους ἀνθρώπους καὶ μὲ τὰ συσκοτισμένα μάτια, πρόσθεσε ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς τὸ μέγα θαῦμα τῆς Μεταμορφώσεώς Του στὸ ὄρος Θαβώρ. Σ’ αὐτόν, ποὺ ἔλαμψε μὲ ἕνα ἐκθαμβωτικὸ θεῖο φῶς, ἐμφανίστηκαν οἱ προφῆτες τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ὁ Μωυσῆς καὶ ὁ Ἠλίας καὶ προσκύνησαν τὸν δημιουργό τοῦ νόμου. Μὲ φόβο καὶ τρόμο ἔβλεπαν τὸ θαυμαστὸ αὐτὸ θέαμα οἱ ἐκλεκτοὶ ἀπόστολοι Πέτρος, Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης. Καὶ μετὰ ἀπὸ τὴ νεφέλη, ποὺ τοὺς σκέπασε, ἀκούστηκε ἡ φωνὴ τοῦ Θεοῦ: «Οὗτος ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα. αὐτοῦ ἀκούετε» (Ματθ. 17, 5).

Οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι κήρυξαν σ' ὅλο τὸν κόσμο, ὅτι ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι «ἀληθῶς, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα».

Ὁ κόσμος ὁλόκληρος, ὅταν τὸ ἄκουσε, θὰ ἔπρεπε νὰ γονατίσει μπροστὰ στὸν Κύριο Ἰησοῦ Χριστὸ καὶ νὰ προσκυνήσει τὸν Ἀληθινὸ Υἱὸ τοῦ Θεοῦ.

Θὰ ἔπρεπε ἡ ἐμφάνιση στὸ Θαβὼρ τῶν δύο πιὸ μεγάλων προφητῶν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης καὶ ἡ προσκύνηση τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ κατὰ τὴν μεταμόρφωσή του, νὰ κλείσει γιὰ πάντα τὰ βδελυρὰ χείλη τῶν Γραμματέων καὶ τῶν Φαρισαίων, οἱ ὁποῖοι μισοῦσαν τὸν Κύριο Ἰησοῦ καὶ τὸν θεωροῦσαν παραβάτη τοῦ νόμου τοῦ Μωυσῆ. Ἀλλὰ καὶ μέχρι σήμερα δὲν πιστεύουν οἱ Ἑβραῖοι ὅτι Αὐτὸς εἶναι ὁ Μεσσίας.

Ὄχι μόνο οἱ Ἑβραῖοι δὲν τὸν πιστεύουν, ἀλλὰ καὶ γιὰ πολλοὺς χριστιανοὺς ὅλο καὶ περισσότερο θαμπώνει τὸ θεῖο φῶς τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀκόμα μικρότερο γίνεται τὸ μικρὸ ποίμνιο τοῦ Χριστοῦ γιὰ τὸ ὁποῖο τὸ θεῖο φῶς τοῦ Χριστοῦ λάμπει μὲ τὴν ἴδια δύναμη μὲ τὴν ὁποίαν ἔλαμψε στοὺς ἀποστόλους Πέτρο, Ἰάκωβο καὶ Ἰωάννη τότε στὸ ὄρος Θαβώρ.

Ὅμως νὰ μὴν ἀπελπιζόμαστε, ἐπειδὴ ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς εἶπε: «Μὴ φοβοῦ τὸ μικρὸν ποίμνιον. ὅτι εὐδόκησεν ὁ πατὴρ ὑμῶν δοῦναι ὑμῖν τὴν βασιλείαν» (Λουκ. 12, 32).

Ἡ ἀπιστία μεταξὺ τῶν λαῶν ἔλαβε ἀνησυχητικὲς διαστάσεις καὶ τὸ φῶς τοῦ Χριστοῦ ἐπισκιάστηκε ἀπὸ τὸ σκοτεινὸ νέφος τῆς ἀθεΐας. Σήμερα πιὸ συχνὰ ἀπὸ ποτὲ ἐνθυμούμαστε τὸ φοβερὸ λόγο τοῦ Χριστοῦ: «Πλὴν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐλθὼν ἆρα εὑρήσει τὴν πίστιν ἐπὶ τῆς γῆς;» (Λουκ. 18, 8).

Νὰ μὴν ἀπελπιζόμαστε ὅμως, ἐπειδὴ Ἐκεῖνος, λέγοντας γιὰ τὰ σημεῖα τῆς Δευτέρας Παρουσίας του, εἶπε: «Ἀρχομένων δὲ τούτων γίνεσθαι ἀνακύψατε καὶ ἐπάρατε τὰς κεφάλας ὑμῶν, διότι ἐγγίζει ἡ ἀπολύτρωσις ὑμῶν» (Λουκ. 21, 28).

Νὰ εἶναι, λοιπόν, ἡ ζωὴ σας τέτοια ὥστε τὴν φοβερὴ ἡμέρα τῆς Κρίσεως νὰ μπορέσουμε νὰ σηκώσουμε τὸ κεφάλι μας καὶ ὄχι νὰ τὸ σκύψουμε βαθειὰ ἀπελπισμένοι. Ἀμήν.

(*«Λόγοι καὶ ὁμιλίες», τ. Ἁ΄, ἔκδ. «Ὀρθόδοξος Κυψέλη»)*

(Πηγή ηλ. κειμένου: imaik.gr)